

[Svend Nielsen.]

omtrent paa Samlebaand, og vi har kun at tage fra. Det var det Indtryk, vi fik af Ministerens Redegørelse angaaende Udrustningen til den Division, der skal sendes til Tyskland.

Ja, men er det ikke meget farligt, det, der sker her? Jeg har haft den Opfattelse efter de Diskussioner, man tidligere har haft om Hærens og Flaadens Genopbygning, at det, det drejede sig om, virkelig var at genopbygge Værnene paa et klart dansk Grundlag, hvor man i første Række tog Hensyn til saavel Udrustning som Organisation o. s. v. ud fra, hvad vi selv formaaede, og ud fra de Erfaringer, vi som Land har høstet under Krigen og Besættelsen. Nu er vi imidlertid naaet dertil, at i hvert Fald 5 000 Mand ensidigt skal udrustes med, hvad en bestemt Stormagt præsterer af Vaaben, endog saa ensidigt, at Landets Forsvarsminister i dette høje Ting erklærer, at vi overhovedet intet som helst har at skulle have sagt over de Materialer, vi faar, og Kvaliteterne og alt det der. Jeg har den Opfattelse, at den Udvikling, der her har fundet Sted, i hvert Fald ikke er gavnlig for de Synspunkter, som saa ofte har været tilkendegivet, nemlig at det for os drejer sig om at finde frem til en Genopbygning dels under Hensyntagen til, som det tidligere er sagt her oppe fra, hvad vi selv kan fremstille, dels under Hensyntagen til Ønsket om at skaffe vort Materiel fra Lande, som vi i hvert Fald ikke paa nogen Maade kommer i et absolut Afhængighedsforhold til. Jeg ved ikke, om Forsvarsministeren mener, at den Udrustning, vi her faar, ikke bliver retningsgivende for Hærens samlede Udrustning efterhaanden. Vort Land er vel ikke saadan økonomisk kørende, at vi det ene Øjeblik kan anskaffe Materiel til en hel Division for saa senere at sige: det agter vi ikke at bruge mere, det agter vi at afskaffe igen, vi agter at gaa i Gang med at fremstille, hvad vi skal bruge, herhjemme, og indkøbe med større Omhu andre Steder fra.

Jeg vil meget gerne have det Spørgsmaal uddybet lidt nærmere, fordi jeg synes, det er et yderst alvorligt Problem, der er rejst i Forbindelse med hele vort Forsvars Genopbygning.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen blander stadig væk Tallene sammen. Han opererer, som om vi havde 20 000 uddannede Soldater til bestemte Opgaver. Hvis vi havde det, var der Mulighed for at fore-

tage Reduktioner, men vi har 20 000 Mand delt i to Halvdele, de 10 000 Mand det ene Halvaar, de andre 10 000 Mand det andet Halvaar. Og de 10 000 Rekrutter, vi har inde det første Halvaar, kan naturligvis ikke bruges til nogen som helst Opgaver, før de har faaet den elementære Træning og Uddannelse. Derfor er den ene Halvdel fuldkommen ude af Betragtning. Først efter det halve Aars Uddannelse er det muligt at overføre dem til de forskellige Bevogtningsopgaver eller andre Opgaver. De 4 000 Mand, som skal sendes til Tyskland, maa naturligvis tages af den Styrke, der har været inde det halve Aar. Altsaa, det første Halvaars Styrke tæller overhovedet ikke med, fordi det er Rekrutter, der ingen som helst Uddannelse eller Træning har faaet. Derfor kommer jeg til det Forhold, jeg har nævnt gentagne Gange: efter det halve Aar, der er gaaet, er der 8 000 Mand i Geledet tilbage; medens de 2 000 Mand enten gaar paa Skole eller bliver kasseret eller bliver overført til Hjælpetropperne. Jeg synes, det stemmer saa godt, som det overhovedet kan. At man søger at give vore Soldater inden for Hæren saa vidt muligt den samme Uddannelse, er klart, det maa man gøre af mange Grunde. Det har selvfølgelig i Overgangstiden ikke været muligt paa Grund af det meget sammensatte Materiel, vi har haft, dels fra Sverige og dels fra England.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen havde nu pludselig faaet militærmoralske Skrupler i Anledning af de Bemærkninger, jeg har fremsat. Det ærede Medlem mente, at med Hensyn til Udrustningen var det saadan, at vi bare havde at tage fra, hvad vi fik fra anden Side, nichts weiter. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem og hans Parti har tænkt paa i 1945, da de som Medlemmer af Samlingsregeringen var med til at give Tilbudet til England og paa det Grundlag var med til at anerkende, at det var en dansk Division med engelske Vaaben der skulde udrustes. Det vidste formentlig det ærede Medlems Parti, lige saa vel som alle andre Partier paa daværende Tidspunkt, de havde i hvert Fald Lejlighed til at faa det at vide, og derfor synes jeg, at den Kritik, der nu kommer fra det ærede Medlem, er, for at sige det mildt — jeg haaber, det er parlamentarisk —, hen i Vejret.

Hvad angaar de militære Anskaffelser, har jeg sagt til det ærede Medlem, at under de Forhandlinger, der nu har staaet paa i halvandet Aar, har jeg hele Tiden holdt paa, at med det Materiel, der er afleveret til denne bestemte Besættelsesopgave, maat-